

POSTANOWIENIE

Dnia 29 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie zażalenia pełnomocnika **X. Y.**

na czynność zatrzymania,

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 29 lipca 2025 r.

wniosku zawartego w postanowieniu Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 26 czerwca 2025 r., sygn. VIII Kp 404/25 o przekazanie rozpoznania sprawy innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości,

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**w uwzględnieniu wniosku przekazać sprawę do rozpoznania
Sądowi Rejonowemu Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Toruniu wystąpił do Sądu Najwyższego w trybie art. 37 k.p.k. o przekazanie rozpoznania sprawy zażalenia pełnomocnika X. Y. na czynność zatrzymania – innemu sądowi równorzędnemu.

Uzasadniając to wystąpienie wskazał, że X. Y. jest wykładowcą Wydziału Prawa i Administracji [...] i większość sędziów sądu właściwego miała z nim kontakt w wymiarze dydaktycznym. Odwołał się również do powołanego w zażaleniu pośredniego udziału w zdarzeniu będącym przedmiotem zażalenia siostry X. Y. X.1 Y.1, która niezasadnie - zdaniem autora zażalenia - spowodowała interwencję Policji i wskazując na fakt pełnienia przez nią funkcji sędziego Sądu Rejonowego w Toruniu, co wywołało złożenie przez sędziów VIII Wydziału

Karnego sądu właściwego szeregu wniosków o wyłączenie od rozpoznania tej sprawy z uwagi na stosunki służbowe i osobiste łączące ich z sędzią oraz fakt brania udziału w zajęciach prowadzonych przez X. Y. w ramach studiów uniwersyteckich, uznał, że dobro wymiaru sprawiedliwości w rozumieniu zapewnienia stronie prawa do obiektywnego rozpoznania jej sprawy przez sąd, którego niezawisłości i bezstronności nie będzie mogła być kwestionowana w żadnym wymiarze, zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie rozpoznania tej sprawy innemu sądowi równorzędnemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

O trafności wniosku przekonuje argumentacja odnosząca się do stosunków o charakterze służbowym i osobistym, które z sędzią X.1 Y.1 utrzymywali i nadal utrzymują - jak wynika z wniosków o wyłączenie - sędziowie VIII Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w Toruniu. Można też zasadnie założyć, że sędziowie kolejnego Wydziału Karnego sądu właściwego pozostają również w stosunkach o charakterze koleżeńskim, czy towarzyskim, nie wyłączając także ich związków służbowych z wymienioną sędzią. Mając na uwadze przebieg zdarzenia opisanego w zażaleniu i jego charakterystykę, jak też, wykazany w zażaleniu, udział w nim wskazanej sędzi, należało zdaniem Sądu Najwyższego uznać, że rzeczywiście w takich okolicznościach zaistniały podstawy do uznania, iż pozostawienia sprawy w gestii sądu właściwego sprzeciwiałoby się dobru wymiaru sprawiedliwości. Zaistniała zatem sytuacja, że cały sąd właściwy byłby nieodpowiedni do jej rozpoznania. We wskazanych okolicznościach zdarzenia w odczuciu społecznym, ale także strony postępowania mogłyby się zrodzić, jeżeli nadto uwzględnimy wskazany w zażaleniu wieloletni konflikt X. Y. ze swoją siostrą, uzasadnione wątpliwości co do możliwości rozstrzygnięcia tej sprawy przez sąd właściwy w sposób obiektywny.

Z tego względu rozpoznanie tej sprawy należało przekazać sądowi rejonowemu spoza apelacji gdańskiej, tj. Sądowi Rejonowemu Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu.

Z tych względów postanowiono jak na wstępie.

[J.J.]

[r.g.]

